

med en fri og lige adgang til sundhedsbehandling.

Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti.

I en tid med flere ældre, flere og bedre behandlinger, dyrere medicin samt mangel på speciallæger, sygeplejersker og social- og sundhedsassistenter gør regeringens økonomiske politik det næsten umuligt for amterne at få budgetterne på sundhedsområdet til at hænge sammen – en økonomisk politik, som Dansk Folkeparti har støttet og fortsat støtter.

Ser man på Dansk Folkepartis handlinger i de økonomiske aftaler, der er indgået med regeringen siden valget i november 2001, så er det utroværdigt, at man under debatten om forslaget har forsøgt at give det billede, at partiet er villig til at finde flere midler til sygehusene inden for statens budget, når man sammen med regeringen samtidig vedtager mange milliarder i ufinansierede skattelettelser, som skal betales gennem nedskæringer i kommuner og amter.

Dansk Folkeparti har således siden regerings-skiftet i 2001 været regeringens sikre støtte i den stramme økonomiske politik, der i flere amter har fremtvunget besparelser på sundhedsområdet, herunder sygehuslukninger eller frasalg af offentlige sygehuse til private operatører.

Flere amter er dobbelt ramt. Dels har de haft forbud mod at sætte skatten op, også selv om borgerne mange steder har ytret ønske om at måtte bidrage mere til det offentlige sundhedsvæsen for at bevare det lokale sygehus. Dels vil man straffe alle landets amter, fordi man i Vestsjællands Amt forsøgte at undgå sygehuslukninger ved at hæve skatten minimalt. Denne kollektive afstraffelse af de danske amter har Dansk Folkeparti ligeledes støttet.

Dansk Folkepartis ukritiske adaption af regeringens rigide skattestop bidrager således også til at sætte det regionale, amtslige demokrati ud af spillet. Et amtsligt demokrati, der f.eks. i Vestsjællands Amt medførte en beslutning om at hæve skatten med 0,4 pct., fordi man ønskede at sikre en fortsat udvikling af sygehusvæsenet, beholde de eksisterende sygehuse og samtidig sikre udviklingen af tilbuddene til de sindslidende patienter.

Den kollektive straf af alle amter, som følge af Vestsjællands Amts demokratiske beslutning

om at hæve skatten, vil betyde yderligere serviceforringelser over hele landet på sygehusområdet. Besparelser, som erfaringsmæssigt går hårdest ud over de mindre sygehuse og kan bidrage til, at endnu flere mindre sygehuse lukkes af økonomiske årsager.

Socialdemokratiet kan ikke støtte en tilside-sættelse af det kommunale selvstyre og kan heller ikke støtte, at en sådan politik forsøges skjult under et beslutningsforslag, der foregiver et ønske om at bevare sygehusene og sundhedsvæsenet i sin nuværende struktur. Et godt sygehusvæsen af høj kvalitet forudsætter også mulighed for strukturændringer, for at borgerne kan få den bedst mulige behandling. Det problematiske opstår først, såfremt det er en urimelig stram økonomi, der tvinger amterne til at gennemføre nedlæggelser og strukturændringer alene for at spare penge og uden serviceforbedringer for borgerne, men tværtimod en ringere service. Især i de tyndere befolkede dele af landet.

Dansk Folkeparti har allerede haft muligheden for at finde de økonomiske midler, der kunne sikre en forsvarlig udvikling af sundhedsvæsenet. Under Folketingets åbningsdebat i oktober 2002 kom der et forslag fra Enhedslisten om at tilføre amterne flere midler. Dette forslag blev afvist af Dansk Folkeparti. Dansk Folkeparti har ligeledes haft indflydelse på to finanslove og kommune- og amtsaftaler uden at sikre tilstrækkelige midler til sundhedsvæsenet. Det viser, at den påståede kamp for at bevare sygehuse kun er tomme ord uden nogen reel handling. Tværtimod støtter partiet regeringen i alle dens indgreb over for amterne og dens urimeligt stramme økonomiaftaler, der betyder nedskæringer.

Sidenhen har Dansk Folkeparti argumenteret for, at man ønskede nye drøftelser af amternes økonomi inden for statens budget og snævre økonomiske ramme. En ramme, Socialdemokratiet ikke på noget tidspunkt har haft indflydelse på, idet partiet ikke blev inddraget i den endelige aftale om finansloven for 2003.

Socialdemokratiet frygter, at nye forhandlinger inden for de ensidigt dikterede økonomiske rammer, som støttes af Dansk Folkeparti, med al sandsynlighed vil betyde endnu flere nedlæggelser og forringelser af velfærd på andre områder såsom handicappede, specialundervisning, gymnasier, voksenuddannelse, psykiatrien, tvangs-fjernede børn eller trafik.